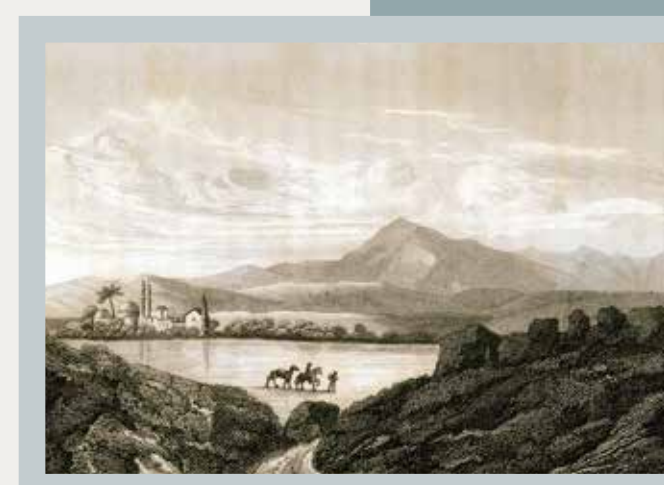
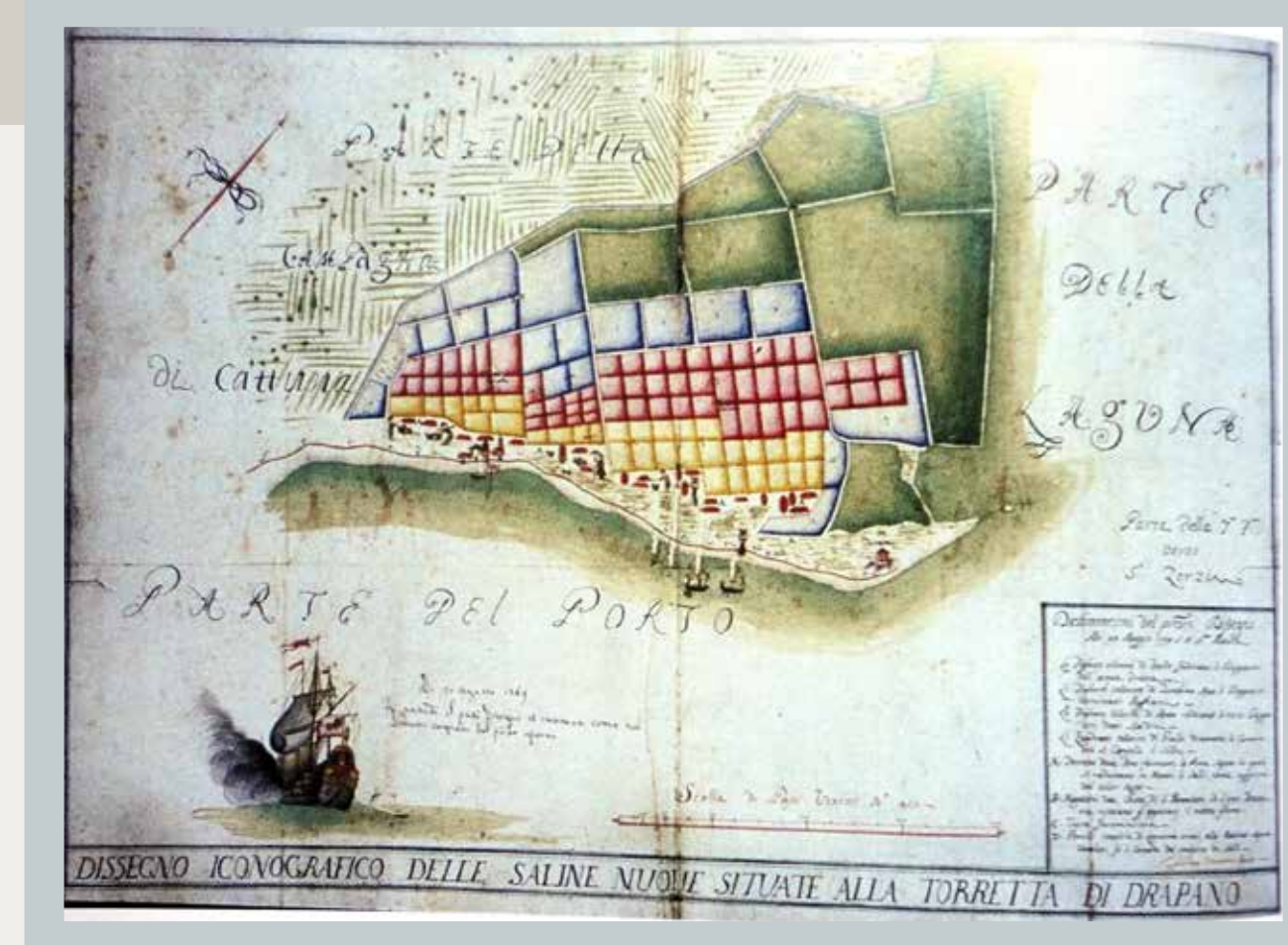
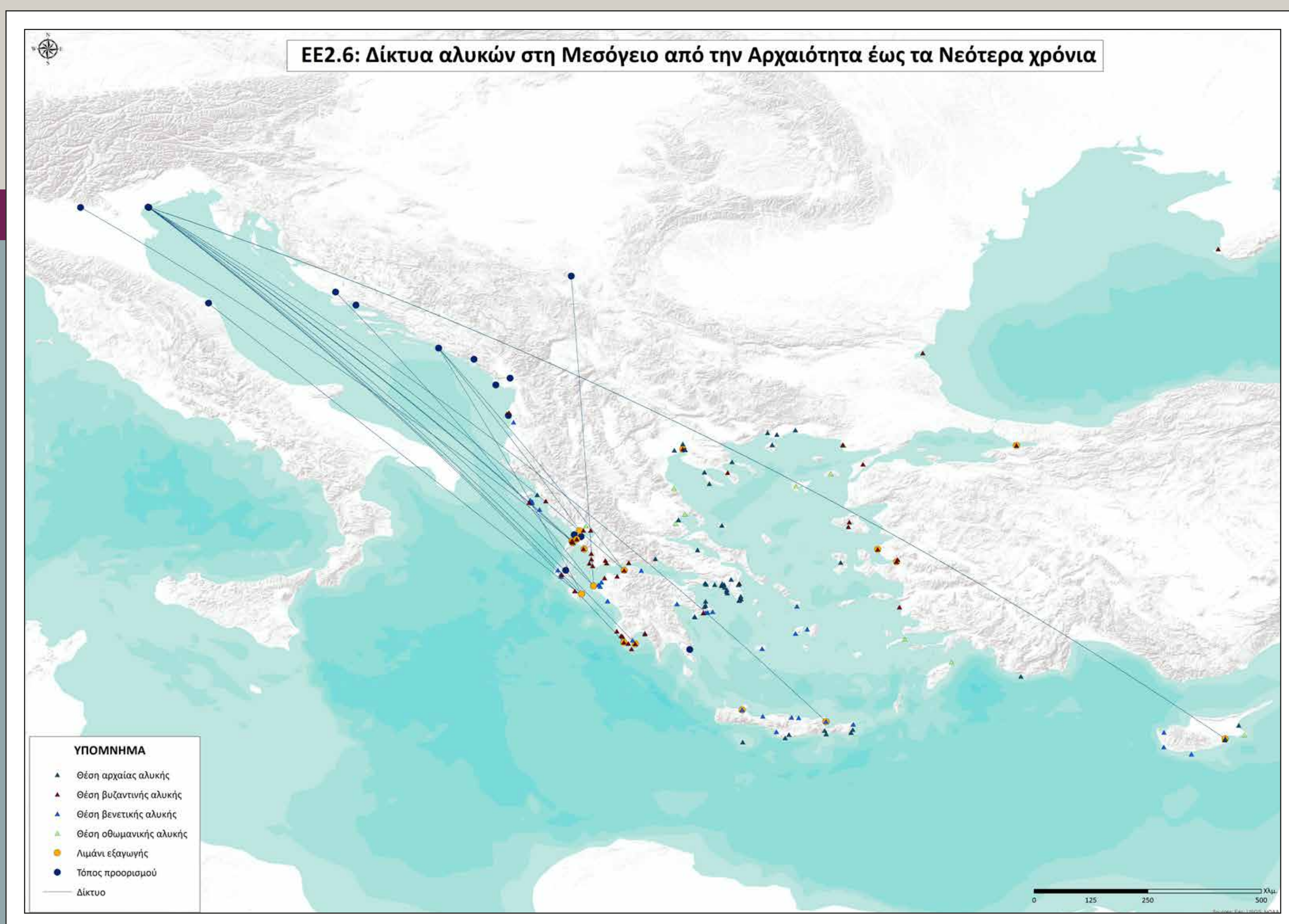

Δίκτυα Αγορών

Δίκτυα αλυκών στη Μεσόγειο από την Αρχαιότητα έως τα Νεότερα χρόνια

Κύριος στόχος του έργου είναι η διαχρονική αποτύπωση της γεωγραφίας των αλατοπαραγωγικών περιοχών της Ανατολικής Μεσογείου, με επίκεντρο τον σημερινό ελληνικό και κυπριακό χώρο, καθώς και τα μικρασιατικά παράλια. Το αλάτι θεωρήθηκε πολύτιμο αγαθό και στοιχείο πολιτισμού, επειδή ήταν απαραίτητο στην καθημερινή διαίτα του ανθρώπου και στη συντήρηση των τροφίμων, αλλά και σε πολλούς τομείς της οικονομίας. Ήδη από την αρχαιότητα, εκτός από τις φυσικές αλυκές, λειτουργούσαν και τεχνητές. Με επίκεντρο την αλυκή οργανωνόταν ένα ευρύ δίκτυο υποδομών, ανθρώπων και συναλλαγών. Το αλάτι συγκεντρωνόταν σε κρατικές αποθήκες και μεταφερόταν διά ξηράς ή συνήθως με πλοία στις πρωτεύουσες των κρατών, προκειμένου να διοχετευτεί στη συνέχεια στις αγορές. Μικρές ποσότητες παρέμεναν στους χώρους παραγωγής για τοπική κατανάλωση. Από τη διαχρονική προσέγγιση των αλυκών καταδεικνύεται η συνέχεια ή η ασυνέχειά τους και ειδικότερα η σύνδεσή τους με τα κέντρα προορισμού και διάθεσης του αλατιού.

Υπεύθυνοι έργου: **Σοφία Ζουμπάκη, Μαρία Γερολυμάτου, Παναγιώτης Μιχαηλάρης, Αγγελική Πανοπούλου, Κώστας Τσικνάκης, Ευαγγελία Μπαλτά**

Συνεργάτες: **Μαρίλια Λυκάκη, Χρήστος Μακρπούλιας, Λεωνίδας Μοίρας, Παναγιώτης Στρατάκης** (Χαρτογράφος)

Πρακτική άσκηση: **Διονύσιος Καπνίσσης**